

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

VI. Vita, & obitus Mariæ Gabrielæ Francisci auiaë.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

CAPVT VI.

Vita, & obitus Mariae Gabriela

FRANCISCI auia.

INTER cætera felicitatis argumenta numerabat, auiam sibi pientissimam obtigisse, Mariam Henriquez, Catholici Regis Ferdinandi patruelem, quam Ioannes Borgia Gandensium Dux secundus, thalami consortem habuit. sed illo immatura morte prærepto, hæc octauo decimo ætatis anno vidua relicta est; susceptis duobus liberis, Ioanne, & Isabella: quæ tenera adhuc ætate ad Diuæ Claræ DE O sese votis obstrinxit; Ioannes verò natus maximus, in matrimonium Ioannam Aragoniam cepit, ex qua FRANCISCO, primo iam partu suscepto, ad Diuæ Claræ Maria, filia Isabel-

læ exemplo, migravit. Nec, vt maxime optarat, præstare, citius licuit: quod, vt piam matronam decet, liberi antea parente orbati recte educandi, prolesque ex ijs propaganda esset. Cuius iam voti compos, in tot, tantisque vitæ miserijs, nihil cœnobij solitudine duxit antiquius. Ioannes Dux tertius factum illud heroicum, lacrymis deprecari, & dissuadere frustra tentavit: veritus ne quid vnico familiæ, nominisque hæredi FRANCISCO recens nato, humanitus accideret. At illa: *Ego vero hoc te, fili; metu libero. Natus enim sibi FRANCISCVS talis, tantusque euadet, vt multorum instar liberorum vnus sit. Huius itaque diuini beneficij nomine vtrumque gratias DEO quotidie agere, nisi ingrati esse volumus, necesse est.*

Equi-

Equidem de me affirmare possum,
 quoties in Virginum DEO laudes
 canentium cœtu versor, toties Au-
 gelorum choris interesse videor. Hanc
 cur mihi veram voluptatem, fili,
 inuideas, non video. Paruit his
 dictis Ioannes, inuitus tamen.
 Tertium itaque, & tricesimum
 ætatis annum attigerat, cum
 Maria, abdicatis aulæ titulis,
 Regum se maximo consecrauit:
 corporis tamen ea imbecillita-
 te, vt vel annum superesse posse
 inter velatas Virgines, tam au-
 stera vitæ abstinentia, negarent
 medici. Atqui, DEO iubente,
 tres ipsos, & triginta annos
 in cœnobio, summa & religi-
 one, & disciplina, vixit, cæte-
 risque omnibus exemplo fuit,
 nulla dignitatis, & natalium ha-
 bita ratione. Iam enim Mariæ
 Gabrielæ, vt sacræ solent Virgi-
 nes,

40 DE VITA FRAN. BORG,
nes, nomen adsciuit. Filia, cum
forte Abbatissæ, vt vulgo nomi-
nant, titulo virginibus præf-
set, matri pro tunica detrita no-
uam tradidit, iussitque veterem
sibi indumento relinqueret.
Certatum hic vtrunque officio-
se de attrita veste, dum neutra
alteri eam concedit. Cessit tan-
dem mater filiæ, vt dignitate
tum maiori; hoc addito, augu-
rij loco : *Habe tibi, nata, vestem
meam, quam cupide affectasti attri-
tam : faxit parens ille Vniuersi
DEVS, qui nos nostraque respicit,
tum demum eam abijcias, cum in
Carpetanorum Regno (vt post eue-
nit) nostrarum Virginum Diuæ Cla-
ræ titulo familiam institues. Me-
morandum & illud. Ignatiam
Corellam virginem nobilem,
Consentanorum Comitis filiã,
à Maria sibi carissima, morti vi-
cina,*

cina, (quod sine illa vitam sibi
 acerbam fore putaret) obnixè
 obtestando petijſſe, vt defuncta
 à DEO impetraret, ſibi in cœlū
 ſubſequi ſtatim vt morte liceret.
 Facturam ſe Maria recepit. Vi-
 ſum non longo poſt interuallo
 illius ſpectrum, iam que voti cō-
 potem factam nunciauit. Sic
 non diu poſt Ignatia feliciter vi-
 ta decedens, ſubſecuta eſt. Nec
 minorem illud admirationem
 legenti pariet; pridie eius diei,
 quo vita migravit, mortem præ-
 ſagijſſe: *Cras, inquit, ad Mariam
 Ieſu, Comitſ Dianij ſororem,
 conuerſa) Dei benignitate, hinc
 tanquam è diuerſorio in cœlum, vt
 ſpero & opto, euolabo. Interea febrī
 ardentijſſima, vt anteacta vitæ er-
 rata expientur, excoquar: nihil e-
 nim immundum ſedes illas introi-
 bit. Sed in his ardoribus illud poſtre-*

*mum morienti officium praesta, ut
 pace tua (erat enim vicaria au-
 ctoritate praedita) sitienti mihi
 frigida porrigatur : nec enim nisi
 summa necessitate flagitabo. Vix
 dicendi finē fecerat, cum febris
 medullas occupat, adeò vehe-
 mens, ut flammis ardere videre-
 tur. Dux enim Ioannes, manum
 exosculatus, matris benedictio-
 nem postulans, postremum iam
 Vale de more dicēs, ignis se car-
 bones, non hominis manū, con-
 trectasse affirmavit. Franciscæ
 filia, quæ cum imperio præerat,
 benedicens, id negotij dedit, ut
 simul extemum efflasset spiritū,
 hymnum illum, *Te Deum lauda-
 mus*, cum gratiarū actione à Vir-
 ginibus decantari iuberet; quod
 DEI benignitate, tandē aliquan-
 do, veluti vinculis libera; migra-
 set. Fuit & illud sanctioris vitæ*

argumentum: sito iam corpore,
 priusquã efferretur, auditas esse
 Angelorũ voces, sacrae Virgines
 prædicarunt. Quibus etiam, cũ
 Dux, Ecclesiasticis ordinibus sti-
 patus ad iusta matri persoluen-
 da, funusq; curandum, adesset,
 Sacerdotes sacris operatur: silē-
 tium imperarunt; quod in illa-
 rum odio, cantus symphonia
 audiretur. Neminem verè tum
 mortalem cecinisse compertũ;
 creditumque diuinitus auditam
 vocem, vt læpe in beatorum ho-
 minum funere, Gregorius Pon-
 tificex accidisse commemorat. *Lib. Dia-*
 Hic matronæ religiosissimæ ex-
 itus fuit: cuius iactura FRAN-
 CISCVS, quod vitæ magistram
 re, consilioque iuuantem ami-
 sisset, vehementer indoluit: pa-
 trocinio tamen, quod DEO
 potiretur, iam tum se foueri
 sen-

lagor. 11o

sensit. Cuius etiam precibus in Societatem IESV se, tanquam in portum post esse delatum, existimavit.

CAPVT VII.

Isabella Augusta mors.

1537. SEPTIMO, illa, & tricesimo, post CHRISTVM natum, supra millesimum, & quingentesimum gesta: hæc, biennio post, non minus quam illa admiranda, acciderunt. Carolus
1539. Cæsar Toleti, quæ Carpetanorum caput, Regumque sedes Gothicis temporibus, vt Hispaniæ vmbilicus, fuit, omnium Ordinum conuentum agebat, magno & festorum ludorum apparatu, & nobilium, plebifque plausu. Sed, vt plerumque fieri solet, gaudia luctus contaminavit. Isabella enim Augu-
sta,